Republika Hrvatska
Općinski sud u Kutini
Hrvatskih branitelja 1
44320 Kutina

Poslovni broj: P-130/2022-28

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Kutini, po sucu tog suda Lovorki Grahek, u pravnoj stvari tužitelja Maria Franjkovića iz Stubičkih Toplica, V. Šipeka 104, OIB:05475482559, kojeg zastupa punomoćnica Sanja Barbarić, odvjetnica iz Oroslavja, protiv tuženika Davora Pavlovića iz Siska, Ulica grada Vukovara 16, OIB:16925267155, kojeg zastupa punomoćnik Milenko Jakšić, odvjetnik iz Siska, radi isplate, nakon glavne rasprave održane i zaključene 22. rujna 2026. u prisutnosti zamjenice punomoćnice tužitelja i punomoćnika tuženika, 3. studenog 2026.

presudio je

I. Nalaže se tuženiku Davoru Pavloviću isplatiti tužitelju Mariu Franjkoviću iznos od 5.308,91 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 16. studenog 2020. pa do isplate, po kamatnoj stopi koja se do 29. prosinca 2023. određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja te godine, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku Davoru Pavloviću naknaditi tužitelju Mariu Franjkoviću troškove postupka u iznosu od 1.622,86 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 3. studenog 2026. do isplate, po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja te godine, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio Općinskom sudu u Sisku tužbu protiv tuženika radi isplate u kojoj je naveo da je dana 18.04.1995. došlo je do štetnog događaja u Stubičkim Toplicama u kojem su sudjelovali on i tuženk, koji su tada još bili maloljetni, u kojem događaju su oštećenom Mladenu Vodopiji iz Zagreba, Jačkovina 34, nanijeli tjelesne ozljede. Protiv njih pokrenut je kazneni postupak pred Općinskim sudom u Zagrebu, koji je vođen pod brojem Kim-258/95, koji je obustavljen dana 21.11.1995. Tužitelj je naveo da je Mladen Vodopija protiv njega i tuženika podnio Općinskom građanskom sudu u Zagrebu (tada Općinski sud u Zagrebu) tužbu radi naknade štete koji postupak je vođen pod poslovnim brojem Pn-7112/96. Tužbom su bili obuhvaćeni i njihovi zakonski zastupnici, očevi Josip Franjković i Ivica Pavlović, koji međutim u predmetnom štetnom događaju nisu sudjelovali, već su tuženi kao roditelji koji odgovaraju za štetu koju počini maloljetnik sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima. Tužba je u međuvremenu povučena u odnosu na tuženika, jer mu je bila otežana dostava sudskih pismena, isti nije imao imovine niti primanja, što je odugovlačilo sudski postupak, pa je tužitelj u postupku Pn-7112/96 ocijenio da će lakše završiti postupak i naplatiti se od tužitelja u ovom postupku, koji je bio solidarno odgovoran za štetu sa Davorom Pavlovićem. Tužitelj je naveo da je postupku za naknadu štete donesena dana 28.02.2017. presuda poslovni broj Pn-7112/96-105 kojom mu je naloženo da Mladenu Vodopiji plati s osnova naknade štete iznos od 115.350,00 kn sa zateznim kamatama tekućim od 28.02.2017., te na ime izgubljene zarade iznos od 73.882,45 kn sa zateznim kamatama tekućim na pojedine iznose od 1995. U dosuđujućem dijelu presuda je postala pravomoćna, odnosno potvrđena je presudom Županijskog suda u Puli posl. br. Gž-469/17-2 dana 24.07.2017., a postupak je nastavljen povodom daljnjeg potraživanja Mladena Vodopije s osnova izgubljene zarade u iznosu od daljnjih 347.653,23 kn sa zateznim kamatama, pod brojem Pn-23/2017. Tužitelj je naveo da je navedeni sudski spor okončan sudskom nagodbom dana 01.06.2020. po kojoj je on isplatio Mladenu Vodopiji na ime cjelokupne imovinske i neimovinske štete povodom predmetnog štetnog događaja iznos od 80.000,00 kn. Iznos od 70.000,00 kn plaćen je odmah kod potpisivanja nagodbe, a ostatak od 10.000,00 kn plaćen je 16.11.2020. S obzirom da je u konkretnom slučaju štetu koju je pretrpio Mladen Vodopija prouzročilo je više osoba, odnosno tužitelj i tuženik zajedno, time da se ne mogu utvrditi njihovi udjeli u nastaloj šteti, smatra da je njihova odgovornost solidarna, u smislu odredbe čl. 1107. Zakona o obveznim odnosima. Tužitelj smatra da je kao solidarni dužnik isplatio više nego što iznosi njegov udio u šteti, radi čega ima pravo zahtijevati od drugog dužnika, ovdje tuženika da mu naknadi ono što je platio za njega, odnosno potražuje 50% iznosa kojeg je platio s osnova naknade štete, dakle iznos od 40.000,00 kn. Tužitelj je također naveo da je prije pokretanja ovog postupka od tuženika zatražio da mu naknadi ono što je platio za njega i to prvo u telefonskom razgovoru, na što je tuženik odgovorio da nema problema, ali po pitanju isplate nije poduzeo ništa. Zatim mu se obratio dopisom putem punomoćnice, na što nije odgovorio ništa. Tužitelj tužbenim zahtjevom potražuje isplatu iznosa od 5.308,91 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 16. studenog 2020. pa do isplate.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu naveo da osporava navode iz tužbe kao i osnov i visinu štete. Istaknuo je prigovor zastare potraživanja iz razloga što je od štetnog događaja proteklo gotovo 27 godina, a zastarni rok je 3 godine sukladno čl. 230. st. 1. Zakona o obveznim odnosima. Tuženik je naveo da je dana 18. travnja 1995. godine u Stubičkim Toplicama u kafiću „Zagreb“ radio kao konobar u kojem je

bilo više ljudi među kojima i tužitelj, Mladen Vodopija i Mladen Kanceljak, da je radio svoj posao usluživanja gostiju pićem kada je u jednom trenutku uočio da se tužitelj i Mladen Vodopija prepiru i to glasnim tonom naposljetku čega je došlo do fizičkog naguravanja između njih dvojice, a potom i do izlaska iz lokala. Tuženik je naveo da je izašao za njima kako bi upitao Mladena Vodopiju tko će platiti račun za njegovo piće, da su se tužitelj i Mladen Vodopija se potukli te je tužitelj Mladena Vodopiju udario šakom u glavu koji je potom pao na tlo. Tuženik je naveo da njima nije prilazio niti je sudjelovao u tučnjavi, da je sam Mladen Vodopija naveo u tužbi u predmetu Pn-7112/96 na Općinskom građanskom sudu u Zagrebu da ga je jedna osoba udarila u glavu te da je kasnije potraživao naknadu štete samo od tužitelja iz čega je razvidno da se radi o Mariu Franjkoviću. Istaknuo je da protiv njega nije donesena niti jedna osuđujuća kaznena presuda za nanošenje teških tjelesnih ozljeda, a niti je bio sudionik parničnog postupka za naknadu štete u svojstvu tuženika, niti je zvan kao svjedok u postupku koji je vođen između tužitelja i Mladena Vodopije. Bez obzira što je u predmetu Pn-7112/96 na Općinskom građanskom sudu u Zagrebu, tužba u odnosu na tuženika povučena (a očito s razlogom, jer tuženik/Davor Pavlović nije sudjelovao u predmetnoj tučnjavi), tužitelj (tada tuženik) Mario Franjković je mogao zatražiti da se Davor Pavlović/tuženik umiješa u parnicu sukladno čl. 206. ZPP-a, a što je tužitelj (tada tuženik) Mario Franjković propustio učiniti jer je znao da je isključivo on odgovoran za štetu Mladenu Vodopiji. Također je naveo da je u predmetu Pn-7112/96 na Općinskom građanskom sudu u Zagrebu tužitelj sklopio nagodbu sa Mladenom Vodopijom na iznos od 80.000,00 kuna koje je tužitelj bio dužan isplatiti Mladenu Vodopiji pa ako tužitelj smatra da je i on odgovoran za predmetnu štetu postavlja se pitanje zašto on nije pozvan u svojstvu umješača da sudjeluje u pregovaranju oko osnove i visine štete, jer se radi i o njegovom pravnom interesu. Tuženik je istaknuo da su tužitelj i Mladen Vodopija mogli dogovoriti i puno veći iznos naknade štete, međusobno podijeliti novac te da tužitelj, kao i u ovom slučaju, regresno potražuje polovicu tog iznosa. Samim time je sporna i visina tužbenog zahtjeva budući da tužitelj prihvaća obvezu za koju ne zna tuženik, a kasnije ju tužitelj potražuje od tuženika budući da smatra da solidarno odgovaraju prema Mladenu Vodopiji, a za što apsolutno nema pravne osnove. Tuženik je također naveo da ga je tužitelj nazvao i rekao mu da će ga tužiti, ali da nije siguran da će uspjeti u sporu, te mu je rekao da će pokušati da djelomično vrati novce koje je platio. Tuženik je naveo da u tom razgovoru nije pristao na bilo kakvo plaćanje štete budući da za isto nije odgovoran. U podnesku od 12. svibnja 2023. tuženik je istaknuo i prigovor promašene pasivne legitimacije jer smatra da tužitelj nema pravo regresa prema njemu jer je tužbeni zahtjev Mladena Vodopije bio usmjeren samo na tužitelja i samo je s njim sklopio nagodbu. Predložio je odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

3. Rješenjem predsjednice Županijskog suda u Sisku poslovni broj: 32 Su-325/2022.-3. od 1. lipnja 2022. ispravljenim rješenjem od 6. lipnja 2022. određen je ovaj sud kao drugi mjesno nadležni sud za postupanje u ovom predmetnu te je predmet Općinskog suda u Sisku poslovni broj P-511/2021 ustupljen ovom sudu.

4. Sud je u postupku izvršio uvid u tužbu od 4. studenog 1996. (str. 5-8 spisa), presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Pn-7112/96-105 od 28. veljače 2017. (str. 9-16 spisa), presudu i rješenje Županijskog suda u Puli poslovni broj Gž-469/17-2 od 24. srpnja 2017. (str. 17-22 spisa), sudsku nagodbu od 1. lipnja 2020. (str. 23-25 spisa), potvrdu o uplati od 16. studenog 2020. (str. 26 spisa), dopis od 11. veljače 2021. (str. 27 spisa), zahtjev za opoziv zahtjeva za izravnu naplatu (str. 36 spisa), priložene spise Općinskog suda u Zagrebu broj Kim-258/95 i spis Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Pn-2303/2017 (ranije Pn-7112/96) te je proveo dokaz saslušanjem stranaka i svjedoka Mladena Vodopije.

5. Tužbeni zahtjev je osnovan.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja za regresnu isplatu iznosa od 5.308,91 EUR sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama na ime polovice iznosa koji je tužitelj isplatio oštećeniku Mladenu Vodopiji na ime naknade štete iz štetnog događaja od 18. travnja 1995.

7. U postupku nije sporno:

- da su u štetnom događaju koji se dogodio 18. travnja 1995. godine u Stubičkim Toplicama nanesene tjelesne ozljede Mladenu Vodopiji iz Zagreba, Jačkovina 34,
- da se povodom predmetnog štetnog događaja pred Općinskim sudom u Zagrebu vodio kazneni postupak pod poslovnim brojem:KIM-258/95 protiv tužitelja i tuženika u ovom postupku i to kao maloljetnih osoba, a koji je obustavljen rješenjem od 21. studenog 1995.,
- da se pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu vodio parnični postupak radi naknade štete nastale u predmetnom štetnom događaju povodom tužbe tužitelja Mladena Vodopije protiv tuženika Maria Franjkovića (tužitelja u ovom postupku) te da je presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Pn-7112/96-105 od 28. veljače 2017. naloženo tuženiku Mariu Franjkoviću da na ime naknade neimovinske štete i naknade za tuđu pomoć i njegu isplati tužitelju Mladenu Vodopiji iznos od 115.350,00 kuna sa zateznom kamatom od 28. veljače 2017. do isplate te da na ime izgubljene zarade isplati tužitelju Mladenu Vodopiji iznos od 73.882,45 kuna zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, a koja presuda je u tom dijelu potvrđena presudom Županijskog suda u Puli poslovni broj:Gž-469/17-2 od 24. srpnja 2017., dok je ukinuta u dijelu u kojem je odbijen dio tužbenog zahtjeva za isplatu iznosa od 347.653,23 kn te je u tom dijelu predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje,
- da su u nastavku navedenog parničnog postupka koji se vodio pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu tužitelj Mladen Vodopija i tuženik Mario Franjković (tužitelj u ovom postupku) dana 1. lipnja 2020. sklopili sudsku nagodbu kojom su suglasno riješili pitanje naknade štete povodom štetnog događaja od 18. travnja 1995. na način da tuženik Mario Franjković tužitelju Mladenu Vodopiji na ime cjelokupne imovinske i neimovinske štete isplati iznos od 80.000,00 kn i to 70.000,00 kn odmah prilikom potpisivanja sudske nagodbe i 10.000,00 kn u roku od šest mjeseci od dana potpisivanja nagodbe.

8. Sporna je pasivna legitimacija tuženika, postojanje suodgovornosti tuženika za predmetni štetni događaj, visina tražbine tužitelja te da li je nastupila zastara potraživanja tužitelja.

9. Tuženik je osporio svoju pasivnu legitimaciju smatrajući da ne postoji solidarna obveza tužitelja i tuženika prema Mladenu Vodopiji jer zahtjev Mladena Vodopije kao vjerovnika nije bio usmjeren na više dužnika već samo na Maria Franjkovića.

10. Uvidom u spis Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Pn-2303/2017 utvrđeno je da je tužitelj Mladen Vodopija podnio 4. studenog 1996. tužbu protiv 4. tuženika i to Davora Pavlovića (tuženika u ovom postupku), Ivice Pavlović, Maria Franjkovića (tužitelja u ovom postupku) te Josipa Franjkovića, da je rješenjem od 1. rujna 1998. utvrđeno da se tužba u odnosu na tuženika Davora Pavlovića i Ivicu Pavlovića smatra povučenom, dok je u odnosu na tuženika Josipa Franjkovića postupak obustavljen jer je isti tijekom postupka umro, te da je presudom od 28. veljače 2017. naložena isplata naknade štete samo Mariu Franjkoviću, tužitelju u ovom postupku.

11. Činjenica da tuženik nije sudjelovao u parničnom postupku koji se vodio radi naknade štete dovodi do toga da presuda iz toga postupka nema intervencijski učinak u odnosu na tuženika, ali to ne znači da tužitelj nema regresno pravo prema tuženiku temeljem odredbi članaka 1107. i 1109. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. ,155/23. i 69/26., dalje: ZOO).

12. Prema odredbi članka 1107. stavak 1. ZOO za štetu koju je više osoba prouzročilo zajedno svi sudionici odgovaraju solidarno. Solidarno odgovaraju za prouzročenu štetu i osobe koje su je uzrokovale radeći nezavisno jedna od druge (st.3.). Kad je nedvojbeno utvrđeno da je štetu prouzročila neka od dviju ili više određenih osoba koje su na neki način međusobno povezane, a ne može se utvrditi koja je od njih štetu prouzročila, te osobe odgovaraju solidarno (st.4.).

13. Prema odredbi članka 1109. stavak 1. ZOO solidarni dužnik koji isplati više nego što je njegov udio u šteti može zahtijevati od svakog od solidarnih dužnika da mu naknadi ono što je platio za njega. Koliko iznosi udio svakog pojedinog dužnika sud određuje s obzirom na težinu njegove krivnje i težinu posljedica koje su proistekle iz njegovog djelovanja, odnosno propuštanja (st.2.). Ako se udjeli dužnika ne mogu utvrditi, na svakog pada jednak dio, osim kao pravičnost zahtijeva da se u konkretnom slučaju drugačije utvrdi (st.3.).

14. Tuženik je u ovom postupku osporio da bi bio suodgovoran za štetni događaj od 18. travnja 1995. u kojem je Mladen Vodopija pretrpio tjelesne ozljede pa je na okolnost dinamike nastanka štetnog događaja u ovom postupku izvršen uvid u priložene spise te je provedeno saslušanje stranaka i svjedoka Mladena Vodopije.

15. Uvidom u spis koji se vodio pred Općinskim sudom u Zagrebu poslovni broj KIM-258/95 utvrđeno je da je kazneni postupak vezan uz predmetni štetni događaj pokrenut protiv tužitelja i tuženika u ovom postupku. Iz obrazloženja rješenja od 21. studenog 1995. proizlazi da je predmetni kazneni postupak obustavljen iz razloga što su tužitelj i tuženik postali punoljetni tijekom tog postupka te im se mogla izreći samo zavodska odgojna mjera, a koja se ne ukazuje svrhovitom i potrebnom. Također je navedeno da u odnosu na krivično djelo teške tjelesne povrede sud smatra da su stranke tog postupka kao suizvršitelji počinili to krivično djelo.

16. Uvidom u spis koji se vodio pred Općinskim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem Pn-2303/2017 utvrđeno je da Mladen Vodopija podnio tužbu radi naknade štete protiv tužitelja i njegovog oca, ali i protiv tuženika i njegova oca te da je u tužbi naveo da su mu tužitelj i tuženik nanijeli teške i za život opasne tjelesne ozljede. Iz rješenja od 1. rujna 1998. utvrđeno da se tužba u odnosu na tuženika Davora Pavlovića i Ivicu Pavlovića smatra povučenom iz razloga što je dostava tužbe tuženiku i njegovom ocu Ivici Pavloviću vraćena s napomenom nepoznat, da je terenskom provjerom njihovim adresa od strane PU Krapinsko Zagorske utvrđeno da su odselili u Bosnu i Hercegovinu bez navođenja nove adrese, a da je tužitelj obavijestio sud da ne može dostaviti adrese tuženika i njegovog oca jer su odselili u nepoznato. U obrazloženju presude od 28. veljače 2017. (str. 4 presude) proizlazi da je taj sud prihvatio iskaze Mladena Vodopije i tužitelja dane u tom postupku iz kojih proizlazi da su obje stranke ovog postupka krenule za Mladenom Vodopijom nakon što je napustio kafić te da su ga obojica nastavili udarati nogama, odnosno istukli.

17. Tužitelj je u svom iskazu u ovom postupku naveo da su te večeri tuženik i on zajedno radili u kafiću u Stubičkim Toplicama, da su u kafić došli Mladen Vodopija i Kanceljak, te da su provocirali njega i tuženika i druge u kafiću. Davor (tuženik) je izašao van sa njima te se vratio nakon 5 minuta i rekao mu da se tukao sa njima. Pitao ga je da li su Vodopija i Kanceljak platili pića koja su pili, na što mu je tuženik rekao da

nisu te su izašli van da naplate to što su oni popili. Tužitelj je naveo da je Kanceljak tada pobjegao i da je tada krenula verbalna rasprava nakon čega je Davor (tuženik) udario Vodopiju u glavu te je Vodopija pao na stupić, da ga je on (tužitelj) tri puta udario šakom u tijelo, a Davor (tuženik) ga je nakon toga udarao nogama. Vratili su se u kafić te je nakon toga došla policija, napravili su zapisnik, nakon čega su otišli kući, a onda su usred noći došli po njih i odveli njih u stanicu. Tada su došli i njihovi roditelji u stanicu. Tužitelj je naveo da je protiv njega i tuženika vođen kazneni postupak, da je bilo jedno ili dva ročišta na kojem su bili tuženik i on te da je taj postupak obustavljen, ali ne zna iz kojeg razloga. Parnični postupak koji je vođen samo protiv njega, trajao je oko 20-ak godina. Kada je pitao sutkinju zašto se postupak ne vodi protiv tuženika Davora Pavlovića rekla mu je da je isti nedostupan. Naveo je da je parnični postupak završen 2017. godine i da mu je naloženu da Mladenu Vodopiji isplati iznos od 412.000,00 kn plus kamate. Tada mu je sjela ovrha na račun i nazvao je tuženika koji mu je rekao da će to zajedno riješiti. Poslije je sa Mladenom Vodopijom sklopio sudsku nagodbu na 11.000,00 EUR i to mu je isplatio. Tužitelj je naveo da se čuo sa tuženikom i nakon što je sklopio nagodbu i to nekoliko puta i da mu je on rekao ponovno da će to riješiti, ali nikada nisu. Misli da je Mladen Vodopija pristao na iznos od 11.000,00 EUR jer mu je kuća stradala u potresu i trebao mu je zato novac. Odgovarajući na posebna pitanja punomoćnika tuženika, tužitelj je naveo da misli da mu je ovrha sjela na račun 2017. godine ili početkom 2018. Verbalni sukob Mladena Vodopije i Kanceljaka sa tuženikom, ali i svim ostalima u kafiću trajao je od samog ulaza Vodopije i Kanceljaka u kafić. Naveo je da je taj dan bio slobodan, odnosno da nije radio u kafiću. Tuženik je Vodopiju i Kanceljaka izbacio iz kafića kada su oni prvi puta izašli iz kafića. Oni nisu prije toga platili račun.

18. Tuženik je u svom iskazu naveo da je te večeri radio kao konobar u kafiću u Stubičkim Toplicama. Vodopija i Kanceljak došli su te večeri u kafić pod utjecajem alkohola, provocirali su sve, a najviše njega i tužitelja. Vodopija je srušio jednog invalida iz Domovinskog rata, zvao se Marjan, a to je bio dečko od tužiteljeve sestre. Tužitelj je tada izgurao Vodopiju i Kanceljaka iz kafića. Tuženik je naveo da je tada izašao van iz kafića jer Vodopija i Kanceljak nisu platili račun, a te je večeri radio na šanku. Tada je vidio naguravanje i tuču Vodopije i tužitelja, misli da je Kanceljak otišao. Naveo je da je stajao vani i da nije imao ni sa kim kontakt. Tužitelj i on su se vratili u kafić u koji je kasnije došla vojna policija jer su čuli da je napadnut sudionik Domovinskog rata, ali nisu ništa poduzimali po tome jer se situacija već raščistila. Naveo je da je otišao kući te da je tijekom noći došla policija i privela ga. U policijskoj stanici bili su i tužitelj i on, a nakon nekog vremena došao je vlasnik kafića dati izjavu i oni su otišli kući. Sjeća se da je bio na jednom sudskom ročištu, misli da je to bio parnični postupak i da je taj postupak tada završen. Naveo je da je cijelo vrijeme bio dostupan, da se krajem 95. početkom 96. odselio iz Zagorja gdje je živio kao izbjeglica u Glamoč i da je tamo bio uredno prijavljen, da je u Glamoču živio do 2012. kada se preselio u Sisak. Znao je za postupak koji se vodi između Vodopije i tužitelja jer ga je tužitelj o tome obavijestio, ali mu nije bilo jasno zašto ga nitko nije kontaktirao jer je bio cijelo vrijeme dostupan. Nakon što je punomoćnica tužitelja pročitala tuženiku njegov iskaz na stranici 20-21 iz postupka koji se vodio pred Općinskim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem Kim-258/95 tuženik je naveo da je istinit iskaz koji sam je dao na ovom ročištu.

19. Svjedok Mladen Vodopija, koji je saslušan zamolbenim putem pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu, iskazao je da se predmetnog štetnog događaja ne sjeća jer je prošao šok komu te da nema nikakvog sjećanja vezano uz događaj od 18. travnja 1995. godine. Ne sjeća se tko je sudjelovao u navedenom

štetom događaju jer se poslije šok kome čovjek ne može ničega sjetiti. Kada se probudio iz kome nije se mogao sjetiti ni kako se zove. Na upit punomoćnice tužitelja sjeća li se da je vodio postupak radi naknade štete nastale u štetnom događaju naveo je da je to vodio njegov odvjetnik, a da je on godinu dana bio u teškom stanju te se liječio, a liječenje se nastavilo i kasnije. Na upit punomoćnice tužitelja sjeća li se je li u postupku vođenom povodom naknade štete dobio isplatu naveo je da mu je isplaćeno no da se ne sjeća se o kojem se iznosu radilo, da je to vodila njegova odvjetnica. Na upit punomoćnice tužitelja sjeća li se zašto je pristao na nagodbu naveo je „Jel bio potres?“, da je to je utjecalo na njega, a dobio je i potres mozga i nagnječenje mozga.

20. Analizirajući iskaze stranaka i svjedoka Mladena Vodopije sud je utvrdio da su stranke različito iskazivale u pogledu sudjelovanja tuženika u samom događaju. Tužitelj tvrdi da je i tuženik udarao Mladena Vodopiju, tuženik tvrdi da ni sa kim nije imao kontakt, dok se svjedok Mladen Vodopija i oštećenik u predmetnom štetnom događaju prilikom davanja iskaza u ovom postupku nije mogao sjetiti tko je sudjelovao u predmetnom štetnom događaju.

21. Prilikom ocjene vjerodostojnosti i istinitosti iskaza stranka i svjedoka sud je uzeo u obzir i gore navedene činjenice koje je utvrdio uvidom u priložene spise. Iako ovaj sud nije vezan obrazloženjima navedenih sudskih odluka, uzeo je u obzir da se radi aktivnog sudjelovanja u predmetnom štetnom događaju u vidu nanošenja teške tjelesne ozljede Mladenu Vodopiji protiv tuženika vodio kazneni i parnični postupak te da je kazneni postupak obustavljen zbog nesvrhovitosti izricanja sankcije, a parnični zbog nedostupnosti tuženika i nemogućnosti dostave. Stoga je tuženikov iskaz u dijelu u kojem je naveo da za vrijeme štetnog događaja nije bio ni sa kim u kontaktu ovaj sud ocijenio nevjerodostojnim, odnosno neistinitim, a prihvatio je iskaz tužitelja koji je iskazao da je i tuženik zajedno s njim fizički napao Mladena Vodopiju. Navedeno je tvrdio i oštećenik Mladen Vodopija u parničnom postupku, a kako to proizlazi iz tužbe i presude donesene u tom postupku.

22. Stoga ovaj sud smatra da je tuženik suodgovoran za štetu koju je Mladen Vodopija pretrpio u štetnom događaju od 18. travnja 1995. jer je također fizički napao (udario) Mladena Vodopiju.

23. Šteta koja je nanesena prilikom navedenog štetnog događaja u vidu neimovinske štete, naknade za tuđu pomoć i izgubljene zarade utvrđena je parničnom postupku koje se vodio pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem Pn-2303/2017 i to na temelju provedenih medicinskih vještačenja i financijskog vještačenja te je u tom dijelu pravomoćnom presudom od 28. veljače 2017. Mladenu Vodopiji dosuđen iznos od ukupno 25.115,46 EUR (189.232,45 kn) zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama.

24. Iako je tuženik osporio visinu tužbenog zahtjeva u ovom postupku, tuženik nije istaknuo niti jedan konkretan prigovor na način na koji je utvrđena visina štete u parničnom postupku. Ovaj sud smatra da zbog ekonomičnosti postupka nije potrebno ponovno provoditi vještačenja u ovom postupku, a niti je takav dokaz predložen u ovom postupku.

25. Tužitelj potražuje u ovom postupku polovicu iznosa kojeg je platio Mladenu Vodopiji temeljem sudske nagodbe od 1. lipnja 2020. i to iznosa od 5.308,91 EUR (40.000,00 kn), a koji iznos je dopisom od 11. veljače 2021. već potraživao od tuženika. Neosnovano tuženik ističe da su tužitelj i Mladen Vodopija mogli dogovoriti i puno veći iznos štete te međusobno podijeliti novac, odnosno da je i ona trebao biti pozvan da u svojstvu umješača sudjeluje u pregovaranju oko osnove i visine štete. Dakle, osnov i visina štete nisu bile predmet pregovaranja prilikom sklapanja sudske nagodbe već su utvrđene presudom od 28. veljače 2017. koja je postala pravomoćna u dijelu kojom je

tužitelju naloženo isplatiti iznos od ukupno 25.115,46 EUR zajedno za pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, pa je tom nagodbom zapravo dogovorena dinamika isplate već pravomoćno presuđene naknade štete. Osim toga, iz zahtjeva za opoziv zahtjeva za izravnu naplatu i točke I. predmetne sudske nagodbe proizlazi da je prije sklapanja nagodbe Mladen Vodopija pokušao naplatiti svoje potraživanje prema tužitelju temeljem pravomoćne presude izravnom naplatom na FINI. Nagodbom je dogovorna isplata iznosa od ukupno 10.617,82 EUR (80.000,00 kn) što je višestruko manje od iznosa koji je Mladenu Vodopiji pravomoćno dosuđeno na ime naknade štete pa stoga tuženik nikako nije oštećen sklapanjem te nagodbe.

26. U odnosu na tuženikov prigovor zastare valja navesti da se u konkretnom slučaju radi o regresnom potraživanju s naslova isplate koju je tužitelj izvršio Mladenu Vodopiji na ime štete, a na čiji povrat tužitelj ima pravo od tuženika sukladno odredbi članka 1109. stavak 1. ZOO pa je za utvrđenje zastare potraživanja tužitelja prema tuženiku mjerodavna je odredba članka 225. ZOO prema kojoj potraživanja zastarijevaju za pet godina.

27. S obzirom da je isplata tužitelja koja se regresno potražuje predmetnom tužbom i to u iznosu od 70.000,00 kn izvršena prilikom sklapanja sudske nagodbe 1. lipnja 2020. (što je potvrđeno na sudskom zapisniku), a u iznosu od 10.000,00 kn 16. studenog 2020. (što proizlazi iz potvrde o plaćanja priloženoj uz tužbu), a predmetna tužba je podnesena 2. prosinca 2021., u konkretnom slučaju nije nastupila zastara.

28. Slijedom svega navedenog, s obzirom da nije moguće utvrditi udjele sudionika u prouzročenoj šteti, tužitelj je od tuženika stekao pravo na regres u omjeru od 50% isplaćenog iznosa od 10.617,82 EUR (80.000,00 kn), odnosno iznos od 5.308,91 EUR (40.000,00 kn), pa je temeljem odredbi članka 1107. i 1109. ZOO odlučeno kao pod točkom I. izreke.

29. Nadalje, odredbom članka 29. stavak 1. ZOO-a propisano je da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate koje teku od dana plaćanja. Tužitelju su dosuđene zakonske zatezne kamate na dosuđeni iznos od dana plaćanja iznosa od 10.000,00 kn 16. studenog 2020. do isplate, kako je i traženo tužbenim zahtjevom.

30. O troškovima postupka sud je odlučio temeljem odredbe članka 154. stavak 1. ZPP i odredbi članka 155. ZPP-a te je tužitelju na ime zastupanja po punomoćniku odvjetniku sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23., dalje: Tarifa) priznao troškove i to: za sastav tužbe 100 bodova (Tbr. 7. t. 1. Tarife), za sastav podneska od 25. veljače 2022. i 7. siječnja 2025. 100 bodova za svaki (Tbr. 8. t. 1. Tarife), za zastupanje na ročištu održanom 5. listopada 2023., 19. prosinca 2024., 2. travnja 2025. i 22. rujna 2026. 100 bodova za svako (Tbr. 9. t. 1. Tarife) odnosno ukupno 700 bodova, što pomnoženo sa vrijednošću boda od 2 EUR iznosi 1.400,00 EUR. Tužitelju je priznat trošak plaćene sudske pristojbe tužbu u iznosu od 49,77 EUR te pristojbe na presudu u iznosu od 173,09 EUR, odnosno u konačnici ukupan trošak u iznosu od 1.622,86 EUR zajedno sa zateznim kamatama od dana donošenja prvostupanjske presude koja je tužitelju priznata sukladno odredbi članka 151. stavak 3. ZPP.

U Kutini 3. studenog 2026.

S u d a c:
Lovorka Grahek

LOVORKA GRAHEK

Elektronički potpisano: 03.11.2026T08:58:58 (UTC:2026-11-03T07:58:58Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: d1756df7-9cff-4a36-ba54-4e4623d5cd31

Općinski sud u Kutini

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude pisanim podneskom putem ovog suda, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

DNA:
1. tužitelj po pun.
2. tuženik po pun.

Broj zapisa: **9-3088f-8b7cd**

Kontrolni broj: **0ec5f-01762-ecf64**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Kutini** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.